Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kuudes jaosto)

23 päivänä syyskuuta 2015 *

YKHI — Asetus (EY) N:o 2494/95 — Kiinteäveroinen yhdenmukaistettu kuluttajahintaindeksi (kiinteäveroinen YKHI) — Asetus (EU) N:o 119/2013 — Omistusasumisen hintaindeksi — Asetus (EU) N:o 93/2013 — Eurostat — Komitologia — Täytäntöönpanotoimenpiteet — Valvonnan käsittävä sääntelymenettely

Yhdistetyissä asioissa T-261/13 ja T-86/14,

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään M. Bulterman ja J. Langer sekä asiassa T-261/13 B. Koopman,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään M. Clausen ja P. van Nuffel,

vastaajana,

joissa vaaditaan – asiassa T-261/13 – ensisijaisesti yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindekseistä: YKHI:en alaindeksien ilmoittaminen ja levittäminen annetun asetuksen (EY) N:o 2214/96 muuttamisesta kiinteäveroisen yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin käyttöönoton osalta 11.2.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 119/2013 (EUVL L 41, s. 1) kumoamista ja toissijaisesti asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohdan kumoamista sekä – asiassa T-86/14 – ensisijaisesti yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindekseistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2494/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä omistusasumisen hintaindeksien laatimisen osalta 1.2.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 93/2013 (EUVL L 33, s. 14) kumoamista ja toissijaisesti asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohdan kumoamista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Frimodt Nielsen sekä tuomarit F. Dehousse (esittelevä tuomari), I. Wiszniewska-Białecka, A. M. Collins ja I. Ulloa Rubio,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 27.2.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja esillä olevien kanteiden kohde

Menettelyä Euroopan komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä koskeva lainsäädäntö

1 Neuvoston päätös 1999/468/EY menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehtiin 28.6.1999 EY 202 artiklan perusteella (EYVL L 184, s. 23). Sitä muutettiin 17.7.2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, s. 11), jonka 1 artiklan 7 alakohdassa otettiin käyttöön valvonnan käsittävä sääntelymenettely (päätöksen 1999/468 uusi 5 a artikla).

2 Päätöksen 1999/468, sellaisena kuin se on muutettuna, johdanto-osan 7 a perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”7 a) Valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä olisi noudatettava, kun on kyse laajakantoisista toimenpiteistä, joilla muutetaan [EY] 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen annetun säädöksen muita kuin keskeisiä osia, myös poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä säädöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia. Tätä menettelyä noudatettaessa molemmilla lainsäädäntövallan käyttäjillä on oltava mahdollisuus suorittaa valvontaa ennen tällaisten toimenpiteiden hyväksymistä. Säädöksen keskeisiä osia voi muuttaa ainoastaan lainsäätäjä perustamissopimuksen nojalla.”

3 Päätöksen 1999/468, sellaisena kuin se on muutettuna, 2 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kun [EY] 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen annetussa perussäädöksessä säädetään sellaisten laajakantoisten toimenpiteiden hyväksymisestä, joilla muutetaan kyseisen säädöksen muita kuin keskeisiä osia, myös poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä säädöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, tällaiset toimenpiteet hyväksytään noudattaen valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä.”

4 Valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn kulusta säädetään päätöksen 1999/468, sellaisena kuin se on muutettuna, 5 a artiklassa. Tähän menettelyyn osallistuu valvonnan käsittävää sääntelyä toteuttava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtaja on Euroopan komission edustaja. Komission edustaja tekee komitealle esityksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa ehdotuksesta lausuntonsa (5 a artiklan 1 ja 2 kohta). Tämän jälkeen menettely on erilainen, jos suunnitellut toimenpiteet ovat tämän komitean lausunnon mukaiset (5 a artiklan 3 kohta) tai jos nämä toimenpiteet eivät ole tällaisen lausunnon mukaisia tai jos tämä komitea ei ole antanut lausuntoa (5 a artiklan 4 kohta). Kaikissa tapauksissa päätöksen 1999/468, sellaisena kuin se on muutettuna, 5 a artiklassa säädetään sovellettavasta menettelystä, johon osallistuvat Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan parlamentti, jotka voivat vastustaa toteutettavia toimenpiteitä koskevaa ehdotusta.

5 Yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 (EUVL L 55, s. 13) 12 artiklassa säädetään, että päätös 1999/468 kumotaan mutta tämän päätöksen 5 a artiklan vaikutukset pysyvät voimassa niiden voimassa olevien perussäädösten osalta, joissa siihen viitataan.

Hintaindeksiä koskeva lainsäädäntö

Asetus (EY) N:o 2494/95

6 Varmistaakseen, että Euroopan unionilla on vertailukelpoisia kuluttajahintaindeksejä jäsenvaltiossa, neuvosto antoi 23.10.1995 asetuksen (EY) N:o 2494/95 yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindekseistä (EYVL L 257, s. 1). Tätä yhdenmukaistettuja kuluttajahintaindeksejä (jäljempänä YKHIt) koskevaa asetusta on muutettu muun muassa eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säädösten mukauttamisesta päätökseen 1999/468 valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta 18.6.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 596/2009 (EUVL L 188, s. 14).

7 Tämän muutetun asetuksen N:o 2494/95 4 artiklassa, jonka otsikkona on ”Vertailukelpoisuusvaatimukset”, säädetään seuraavaa:

”YKHIt ovat vertailukelpoisia, jos ne kuvastavat yksinomaan hintavaihteluiden tai kansallisten kulutustottumusten välisiä eroja.

YKHIt, jotka eroavat käsitteiden, menetelmien tai niiden määrittelyssä ja laadinnassa noudatettujen käytäntöjen osalta, eivät ole vertailukelpoisia.

Komissio (Eurostat) hyväksyy säännöt, joita on noudatettava YKHIen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

8 Asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan, jonka otsikkona on ”Aikataulu ja erivapaudet”, 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio päättää tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä, jotka ovat välttämättömiä YKHIen vertailukelpoisuuden takaamiseksi sekä niiden luotettavuuden ja asianmukaisuuden ylläpitämiseksi ja parantamiseksi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Komissio pyytää EKP:ltä lausuntoa toimenpiteistä, joita se aikoo esittää komitealle.”

9 Asetuksen N:o 2494/95 9 artiklassa, jonka otsikkona on ”Tulosten käsittely”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on käsiteltävä kerätyt tiedot YKHIn tuottamiseksi Laspeyres-tyyppisen indeksin pohjalta kattaen kansainvälisen COICOP-luokittelun (Classification of Individual Consumption by Purpose) hyödykeryhmät, joita komissio mukauttaa vertailukelpoisten YKHIen laatimiseksi. Komissio määrittelee ne menetelmät, menettelyt ja mallit, joilla taataan vertailukelpoisuusvaatimusten täyttäminen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

10 Asetuksen N:o 2494/95 14 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468 – – 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

Asetuksen N:o 2494/95 täytäntöönpanotoimenpiteet asiassa T-261/13

11 Komissio antoi paitsi asetuksen N:o 2494/95 toimeenpanon alkutoimenpiteistä 9.9.1996 annetun asetuksen (EY) N:o 1749/96 (EYVL L 229, s. 3), myös yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindekseistä: YKHI:en alaindeksien ilmoittaminen ja levittäminen 20.11.1996 annetun asetuksen (EY) N:o 2214/96 (EYVL L 296, s. 8), jota on muutettu useaan kertaan ja viimeksi asetuksen N:o 2214/96 muuttamisesta kiinteäveroisen yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin käyttöönoton osalta 11.2.2013 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 119/2013 (EUVL L 41, s. 1).

12 Asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 1 alakohdalla lisätään asetuksen N:o 2214/96 2 artiklaan toinen alakohta, jossa säädetään tästä lähtien, että ”kiinteäveroisilla yhdenmukaistetuilla kuluttajahintaindekseillä” (jäljempänä kiinteäveroiset YKHIt) tarkoitetaan indeksejä, joilla mitataan muutoksia kuluttajahinnoissa ilman tuotteiden veromuutosten vaikutusta samalla ajanjaksolla.

13 Asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohdalla korvataan asetuksen N:o 2214/96 3 artikla seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on tuotettava ja ilmoitettava komissiolle (Eurostat) kuukausittain kaikki alaindeksit (liite I), jotka ovat painoarvoltaan enemmän kuin yksi tuhannesosa YKHI:n kattamasta kokonaiskulutuksesta. Joka vuoden tammikuun indeksin yhteydessä jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) vastaavat painotuksia koskevat tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on lisäksi tuotettava ja toimitettava komissiolle (Eurostat) kuukausittain samat alaindeksit kiinteän verokannan mukaan laskettuina (YKHI kiintein veroin). Komissio (Eurostat) laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjeet yhteisiksi menettelyiksi kiinteäveroisen YKHI:n ja alaindeksien laskemiseen. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio (Eurostat) päivittää vertailumenetelmän Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevän komitean hyväksymiä menettelyjä noudattaen.

3. Indeksit tuotetaan komission (Eurostat) määrittelemien tietojen ja metatietojen laatimisstandardien ja -menettelyjen mukaisesti.”

Asetuksen N:o 2494/95 täytäntöönpanotoimenpiteet asiassa T-86/14

14 Komissio antoi 1.2.2013 asetuksen (EU) N:o 93/2013 asetuksen N:o 2494/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä omistusasumisen hintaindeksien laatimisen osalta (EUVL L 33, s. 14).

15 Asetuksen N:o 93/2013 1 artiklan mukaan tässä asetuksessa ”säädetään omistusasumisen hintaindeksien laatimisesta [YKHIen] asianmukaisuuden ja vertailukelpoisuuden parantamiseksi”.

16 Asetuksen N:o 93/2013 4 artiklassa, jonka otsikkona on ”Menetelmäopas”, säädetään seuraavaa:

”1. Komissio (Eurostat) laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa oppaan, jossa esitetään menetelmäkehys tämän asetuksen mukaisesti laadittaville omistusasumisen ja asuntojen hintaindekseille, jäljempänä ’menetelmäopas’. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio (Eurostat) päivittää opasta ESS-komitean hyväksymiä menettelyjä noudattaen.

2. Omistusasumisen ja asuntojen hintaindeksien laatimiseen sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja laatukriteerejä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava pyydettäessä komissiolle (Eurostatille) tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan arvioida omistusasumisen ja asuntojen hintaindeksien vaatimustenmukaisuutta suhteessa tämän asetuksen säännöksiin.”

17 Asetuksen N:o 93/2013 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on laadittava ja toimitettava komissiolle (Eurostatille) 3 artiklassa säädettyjä menoluokkia koskevat hintaindeksit menetelmäoppaan mukaisesti”.

Tilastoalaa koskeva lainsäädäntö

18 Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta 11.3.2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 223/2009 (EUVL L 87, s. 164) todetaan, että olisi vahvistettava yhteistyötä ja koordinointia niiden viranomaisten välillä, jotka osallistuvat Euroopan tilastojen kehittämiseen, tuottamiseen ja jakeluun (johdanto-osan ensimmäinen perustelukappale), ja että kyseisiä tilastoja kohtaan tunnetun luottamuksen vahvistamiseksi kunkin jäsenvaltion kansallisten tilastoviranomaisten sekä komissioon kuuluvan unionin tilastoviranomaisen on oltava ammatillisesti riippumattomia ja varmistettava Euroopan tilastojen tuotannon puolueettomuus ja korkea laatu (johdanto-osan 20 perustelukappale).

19 Asetuksen N:o 223/2009 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Yhteisön tilastoviranomaiseen, jonka komissio nimeää Euroopan tilastojen kehittämistä, tuottamista ja jakelua varten, viitataan tässä asetuksessa nimellä ’komissio (Eurostat)’.

2. Yhteisön tasolla komissio (Eurostat) varmistaa, että Euroopan tilastot tuotetaan vahvistettujen sääntöjen ja tilastoperiaatteiden mukaisesti. Tässä suhteessa sillä on yksinomainen vastuu päättää prosesseista, tilastollisista menetelmistä, standardeista ja menettelyistä sekä julkaistavien tilastojen sisällöstä ja aikataulusta.

_ _”

20 Asetuksen N:o 223/2009 12 artiklassa säädetään erityisesti, että ”tulosten laadun takaamiseksi Euroopan tilastoja kehitetään, tuotetaan ja jaetaan samanlaisten standardien ja yhdenmukaistettujen menetelmien pohjalta”.

21 Eurostatista 17.9.2012 annetun komission päätöksen 2012/504/EU (EUVL L 251, s. 49) 3 artiklassa Eurostat (Euroopan unionin tilastotoimisto) määrätään asetuksen N:o 223/2009 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi unionin tilastoviranomaiseksi, ja se määritellään pääjohtajan johtamaksi komission yksiköksi. Sen tehtäviä ovat Euroopan tilastojen kehittäminen, tuottaminen ja jakelu, ja päätöksen 2012/504 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että tätä varten Eurostat kehittää ja edistää tilastostandardeja, -menetelmiä ja -menettelyjä.

22 Päätöksen 2012/504 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”Eurostatin pääjohtajalla on Euroopan tilastojen osalta yksinomainen vastuu prosesseista, tilastomenetelmistä, -standardeista ja -menettelyistä sekä julkaistavien tilastojen sisällöstä ja aikataulusta Euroopan tilasto-ohjelman ja vuotuisen työohjelman mukaisesti”. Siinä täsmennetään, että ”näitä tilastointitehtäviä suorittaessaan Eurostatin pääjohtaja toimii riippumattomasti” ja että ”hän ei pyydä eikä ota ohjeita unionin toimielimiltä tai laitoksilta, minkään jäsenvaltion hallitukselta tai muulta laitokselta, elimeltä, virastolta tai taholta”.

Esillä olevien kanteiden kohde

23 Kuten edellä selostetuista asiaa koskevista oikeussäännöistä ilmenee, asetuksella N:o 2494/95 laadittiin tilastolliset perusteet unionin tasolla vertailukelpoisten kuluttajahintaindeksien laskemiseksi. Indeksien vertailukelpoisuusvaatimusten noudattamiseksi on annettu eri asetuksia, kuten asetukset N:o 119/2013 ja N:o 93/2013, jotka ovat riidanalaisia tässä asiassa.

24 Alankomaiden kuningaskunta ilmoittaa vastustaneensa näiden asetusten antamista niiden laatimisvaiheessa. Se piti valitettavana sitä, että asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohdassa ja asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohdassa ei säädetty, että ohjeet ja opas, joissa esitetään sovellettavat menetelmäkehykset, hyväksyttäisiin täytäntöönpanotoimenpiteen tavoin valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti, vaikka niillä pyrittiin nimenomaan sekä sisältönsä että tavoitteensa osalta takaamaan YKHIen vertailukelpoisuus sekä ylläpitämään ja parantamaan niiden luotettavuutta ja asianmukaisuutta asetuksen N:o 2494/95 4 artiklan kolmannen kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

25 Esillä olevien kanteiden kohteena ovat näin ollen asetukset N:o 119/2013 ja N:o 93/2013.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

26 Alankomaiden kuningaskunta nosti esillä olevat kanteet 3.5. ja 25.4.2013 toimittamillaan kannekirjelmillä.

27 Komissio pyysi 5.3.2014 asioiden T-261/13 ja T-86/14 yhdistämistä. Alankomaiden kuningaskunta ilmoitti, ettei se vastusta tätä yhdistämistä. Unionin yleisen tuomioistuimen laajennetun kuudennen jaoston puheenjohtajan 10.12.2014 antamalla määräyksellä asiat T-261/13 ja T-86/14 yhdistettiin suullista käsittelyä ja tuomiota varten 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.

28 Asianosaisia kehotettiin prosessinjohtotoimilla vastaamaan kirjallisesti tiettyihin unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin.

29 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 27.2.2015 pidetyssä istunnossa.

30 Alankomaiden kuningaskunta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— asiassa T-261/13 ensisijaisesti kumoaa asetuksen N:o 119/2013 ja toissijaisesti kumoaa asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohdan

— asiassa T-86/14 ensisijaisesti kumoaa asetuksen N:o 93/2013 ja toissijaisesti kumoaa asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohdan

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

31 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

32 Alankomaiden kuningaskunta väittää ensinnäkin, että asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan 3 kohtaa ja SEU 13 artiklan 2 kohtaa on rikottu siltä osin kuin Eurostat on nimetty komission sijaan yksiköksi, joka laatii ja päivittää ohjeet ja oppaan, jotka ovat oikeudellisesti sitovia toimia (asiassa T-261/13 esitetyt ensimmäinen ja toinen kanneperuste ja asiassa T-86/14 esitetty ensimmäinen kanneperuste). Toiseksi se vetoaa toissijaisesti SEUT 338 artiklan 1 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin näitä ohjeita on käytetty kiinteäveroisen YKHIn määrittämiseen SEUT 288 artiklassa lueteltujen oikeudellisten välineiden sijaan (asiassa T-261/13 esitetty kolmas kanneperuste ja asiassa T-86/14 esitetty toinen kanneperuste). Kolmanneksi se vetoaa niin ikään toissijaisesti asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 3 kohdan, luettuina yhdessä päätöksen 1999/468 5 a artiklan kanssa, rikkomiseen sillä perusteella, että asiassa olisi pitänyt säätää valvonnan käsittävästä sääntelymenettelystä (asiassa T-261/13 esitetty neljäs kanneperuste ja asiassa T-86/14 esitetty kolmas kanneperuste). Neljänneksi se vetoaa edelleen toissijaisesti SEUT 291 artiklan, luettuna yhdessä asetuksen N:o 182/2011 kanssa, rikkomiseen sillä perusteella, että ohjeiden laatimisessa ja päivittämisessä olisi pitänyt säätää noudatettavaksi yhtä asetuksessa N:o 182/2011 säädetyistä menettelyistä (asiassa T-261/13 esitetty viides kanneperuste ja asiassa T-86/14 esitetty neljäs kanneperuste).

33 Komissio puolestaan lähtee siitä, että kyseessä olevat menetelmäkehykset eivät ole oikeudellisesti sitovia toimia. Se väittää, että kyse ei ole asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä eikä myöskään yleisemmin SEUT 291 artiklassa tarkoitetuista täytäntöönpanotoimenpiteistä. Sen mukaan nämä asiakirjat ovat osa unionin tilastoviranomaisen ja kansallisten tilastolaitosten välistä hallinnollista yhteistyötä ja ne voitiin siten laatia ohjeiden muodossa ilman, että ne olisi hyväksytty valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti. Komissio vaatii kaikkien esitettyjen kanneperusteiden hylkäämistä.

34 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa aluksi, että todellisuudessa Alankomaiden kuningaskunnan esille tuomilla kanneperusteilla vaaditaan kumottaviksi asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohta ja asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohta, joilla Eurostatin tehtäväksi on annettu laatia ja päivittää tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa menetelmäkehykset hintaindeksien laskemiseen. Alankomaiden kuningaskunta myönsi istunnossa, että kanteella asiassa T-261/13 on ymmärrettävä vaadittavan ainoastaan asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohdan kumoamista ja että kanteella asiassa T-86/14 on ymmärrettävä vaadittavan ainoastaan asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohdan kumoamista, mikä merkittiin pöytäkirjaan. Näin ollen on katsottava, että käsiteltävillä kanteilla vaaditaan todellisuudessa ainoastaan asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohdan ja asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohdan kumoamista.

35 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 3 kohdan, luettuina yhdessä päätöksen 1999/468 5 a artiklan kanssa, rikkomista koskevat kanneperusteet on tutkittava sillä perusteella, että asiassa olisi pitänyt säätää valvonnan käsittävästä sääntelymenettelystä (asiassa T-261/13 esitetty neljäs kanneperuste ja asiassa T-86/14 esitetty kolmas kanneperuste).

36 Tältä osin Alankomaiden kuningaskunta väittää, että asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan 3 kohdassa ja 14 artiklan 3 kohdassa velvoitetaan noudattamaan valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä tämän asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteitä hyväksyttäessä sekä näiden täytäntöönpanotoimenpiteiden toimeenpanoa koskevia toimenpiteitä hyväksyttäessä. Sen mukaan riidanalaisilla säännöksillä, joiden mukaan Eurostat määrittää menetelmäkehykset ja varmistaa niiden päivittämisen ilman velvollisuutta noudattaa valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, loukataan unionin ”toimielinten välistä tasapainoa”, minkä vuoksi ne on kumottava.

37 Komissio väittää puolestaan, että kyseiset menetelmäkehykset eivät ole asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja oikeudellisesti sitovia täytäntöönpanotoimenpiteitä ja että niitä hyväksyttäessä ei ollut ajateltu noudatettavan valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, joka ei sitä paitsi sovellu tällaisen ohjeiden määrittämiseen tarvittavan hallinnollisen yhteistyön järjestämiseen. Komission mukaan muun kuin oikeudellisesti sitovan täytäntöönpanotoimen hyväksymisessä ei ole kyse tilanteesta, jossa edellytettäisiin oikeudellisen toimen yhdenmukaista täytäntöönpanoa. Toimessa, joka ei ole sitova, ei sitä paitsi voitaisi säätää yhdenmukaisista täytäntöönpanon edellytyksistä.

38 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että asetuksen N:o 2494/95 4 artiklan 3 kohdassa ja 5 artiklan 3 kohdassa (edellä 7 ja 8 kohta), luettuina yhdessä saman asetuksen 14 artiklan 3 kohdan kanssa (edellä 10 kohta), säädetään, että komissio päättää valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä, jotka ovat välttämättömiä YKHIen vertailukelpoisuuden takaamiseksi. Asetuksen N:o 2494/95 9 artiklassa, joka koskee tulosten käsittelyä, säädetään niin ikään valvonnan käsittävän menettelyn noudattamisesta määriteltäessä menetelmiä, menettelyjä ja malleja, joilla taataan vertailukelpoisuusvaatimusten täyttäminen (edellä 9 kohta).

39 Komissio antoi valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen asetukset N:o 119/2013 ja N:o 93/2013, jotka ovat asetuksen N:o 2494/95 täytäntöönpanotoimenpiteitä.

40 Asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohdassa ja asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohdassa taas säädetään, että komissio (Eurostat) määrittää menetelmäkehykset kyseisten indeksien, eli kiinteäveroisen YKHIn ja omistusasumisen hintaindeksin, laskemiseen tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja siis valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattamatta.

41 Alankomaiden kuningaskunnan esittämissä kanneperusteissa, jotka koskevat valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn noudattamatta jättämistä, tuodaan näin ollen esille kysymys siitä, onko komissio pannut asetuksen N:o 2494/95 asianmukaisesti täytäntöön, kun se on riidanalaisissa säännöksissä antanut Eurostatin tehtäväksi laatia ja päivittää menetelmäkehykset indeksien laskemiseen säätämättä valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn noudattamisesta.

42 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa tältä osin, että SEUT 291 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos unionin oikeudellisesti sitovat säädökset edellyttävät yhdenmukaista täytäntöönpanoa, kyseisillä säädöksillä siirretään täytäntöönpanovaltaa komissiolle.

43 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun komissiolle annetaan SEUT 291 artiklan 2 kohdan nojalla täytäntöönpanovaltaa, komission on täsmennettävä lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn toimen sisältö sen varmistamiseksi, että se pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa (tuomio 18.3.2014, komissio v. parlamentti ja neuvosto, C-427/12, Kok., EU:C:2014:170, 39 kohta ja tuomio 15.10.2014, parlamentti v. komissio, C-65/13, Kok., EU:C:2014:2289, 43 kohta).

44 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että komissiolla on täytäntöönpanovaltansa, jonka rajoja on arvioitava erityisesti kyseessä olevan lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn toimen keskeisten yleistavoitteiden perusteella, yhteydessä valta toteuttaa kaikki kyseisen toimen täytäntöönpanon kannalta tarpeelliset tai hyödylliset soveltamistoimet sillä edellytyksellä, että ne eivät ole ristiriidassa mainitun toimen kanssa (ks. edellä 43 kohdassa mainittu tuomio parlamentti v. komissio, EU:C:2014:2289, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Näin ollen on katsottava, että komissio täsmentää lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttyä toimea tämän tuomion 43 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, jos sen antaman täytäntöönpanotoimen säännökset ovat yhtäältä lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn toimen

keskeisten yleistavoitteiden mukaisia ja ovat toisaalta tämän toimen täytäntöönpanon kannalta tarpeellisia tai hyödyllisiä (ks. vastaavasti edellä 43 kohdassa mainittu tuomio parlamentti v. komissio, EU:C:2014:2289, 46 kohta).

46 Käsiteltävissä asioissa on todettava yleistavoitteista, että talous- ja rahaliiton toteuttamisen yhteydessä ja vakaan hintatason säilyttämiseksi rahanarvon aleneminen on laskettava kuluttajahintaindeksin avulla yhtäläisin perustein, kansallisten määritelmien erot huomioon ottaen (asetuksen N:o 2494/95 johdanto-osan ensimmäinen ja toinen perustelukappale). Sovellettavan lainsäädännön tavoitteena on siten laatia tilastolliset perusteet unionin tasolla vertailukelpoisten kuluttajahintaindeksien laskemiseksi, jotta rahapolitiikkaa toteutettaessa olisi käytössä luotettavia keinoja inflaation mittaamiseksi. Asetuksen N:o 2494/95 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa todetaan tältä osin, että unionin vero- ja rahapolitiikasta vastaavat viranomaiset tarvitsevat sellaisia säännöllisiä ja ajantasaisia kuluttajahintaindeksejä, joita voidaan käyttää inflaatioasteen vertailuun makrotaloudellisissa ja kansainvälisissä yhteyksissä ja jotka ovat erillään kansallisiin ja mikrotaloudellisiin tarkoituksiin käytettävistä indekseistä.

47 Tässä yhteydessä esillä olevien kanteiden kohteena olevissa säännöksissä velvoitetaan laatimaan menetelmäkehykset, jotka ovat asetuksen N:o 2494/95 yhdenmukaisen täytäntöönpanon kannalta tarpeellisia tai hyödyllisiä toimenpiteitä. Näiden menetelmäkehysten säännöksillä on tarkoitus laatia käsitteet, menetelmät ja käytännöt YKHIen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi asetuksen N:o 2494/95 4 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla (edellä 7 kohta), ja ne kuuluvat siten sääntöihin, joita on noudatettava YKHIen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi, kuten asetuksen N:o 2494/95 4 artiklan kolmannessa kohdassa ja 5 artiklan 3 kohdassa säädetään.

48 Nämä menetelmäkehykset ovat siten täytäntöönpanotoimenpiteitä, joita on noudatettava sovellettavien asetusten tehokkaan vaikutuksen takaamiseksi ja YKHIen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Sellaisinaan nämä menetelmäkehykset ovat siten samalla tavoin kuin asetukset N:o 93/2013 ja N:o 119/2013 asetuksen N:o 2494/95 täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka ovat tarpeellisia YKHIen vertailukelpoisuuden takaamiseksi sekä niiden luotettavuuden ja asianmukaisuuden ylläpitämiseksi ja parantamiseksi asetuksen N:o 2494/95 4 artiklan kolmannessa kohdassa ja 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

49 On kuitenkin huomattava, että unionin toimielinten päätöksentekoa koskevat säännöt vahvistetaan EUT-sopimuksessa eivätkä ne ole jäsenvaltioiden eivätkä toimielinten itsensä määrättävissä. Siitä, että toimielimelle tunnustettaisiin mahdollisuus vahvistaa johdettuja oikeusperustoja säädöksen antamista koskevien menettelyjen tiukentamiseksi tai lieventämiseksi, seuraisi, että toimielimelle myönnettäisiin lainsäädäntövaltaa, joka ylittäisi EUT-sopimuksessa määrätyn toimivallan. Tämä johtaisi myös siihen, että sen sallittaisiin loukkaavan toimielinten välisen tasapainon periaatetta, joka edellyttää sitä, että kukin toimielin käyttää toimivaltaansa muiden toimielinten toimivaltaa kunnioittaen (ks. analogisesti tuomio 6.5.2008, parlamentti v. neuvosto, C-133/06, Kok., EU:C:2008:257, 54–57 kohta).

50 Tästä seuraa, että riidanalaisissa säännöksissä olisi pitänyt säätää valvonnan käsittävän menettelyn noudattamisesta toteutettaessa tarvittavia täytäntöönpanotoimenpiteitä asetuksessa N:o 2494/95 säädetyn mukaisesti.

51 Komission väitteet eivät muuta tätä toteamusta.

52 Komissio väittää ensinnäkin, että kyseiset menetelmäkehykset, jotka eivät ole SEUT 288 artiklassa tarkoitettuja säädöksiä, eivät ole oikeudellisesti sitovia täytäntöönpanotoimenpiteitä eikä niitä näin ollen edellytetty toteutettavan valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

53 On kuitenkin todettava, että näillä menetelmäkehyksillä on tarkoitus täsmentää ja täydentää voimassa olevia asetuksia käsitteiden, menetelmien ja käytäntöjen osalta, jotta tuotetut indeksit täyttäisivät asetuksen N:o 2494/95 4 ja 5 artiklassa asetetut vertailukelpoisuusvaatimukset. Ne ovat siten

lähtökohtaisesti samalla tavoin kuin asetukset N:o 93/2013 ja N:o 119/2013 toimia, joilla on tarkoitus täsmentää lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn toimen, eli asetuksen N:o 2494/95, sisältöä sen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi vertailukelpoisten YKHIen saamiseksi.

54 Esillä olevan asian olosuhteet tukevat tätä toteamusta. Kiinteäveroisten YKHIen osalta asetuksessa N:o 119/2013 tyydytään säätämään niitä koskevasta periaatteesta ja viitataan niiden ja alaindeksien laskemisen osalta tässä tapauksessa laadittuun menetelmäkehykseen ja erityisesti vuonna 2011 laadittuun ”vertailumenetelmään”. On kuitenkin todettava, että tämä ”vertailumenetelmä” tarjoaa tietoja muun muassa huomioon otettavista tai huomiotta jätettävistä veroluokista, matemaattisista kaavoista ja vertailujaksoista. Tällä menetelmällä tehdään siten tarvittavat täsmennykset, jotta tuotetut indeksit täyttäisivät asetuksessa N:o 2494/95 asetetut vertailukelpoisuusvaatimukset. Tältä osin komission istunnossa esittämistä täsmennyksistä ilmenee lisäksi, että huomioon otettavaa vertailujaksoa tai laskennan ulkopuolelle jätettäviä veroluokkia koskevat tiedot, jotka määritellään vuonna 2011 laaditussa ”vertailumenetelmässä”, ovat indeksien vertailukelpoisuuden kannalta keskeisiä seikkoja, ja ne olisi pitänyt sisällyttää asetukseen N:o 119/2013.

55 Vastaavasti asiassa T-86/14 omistusasumisen hintaindeksien osalta asetuksen N:o 93/2013 5 artiklan 1 kohdan sanamuodosta itsestään ilmenee, että omistusasumisen hintaindeksit ilmoitetaan ”menetelmäoppaan mukaisesti”. Näin ollen asetuksen N:o 93/2013 sanamuodossa itsessään säädetään, että jäsenvaltioiden ja käytännössä kansallisten tilastolaitosten, jotka toimittavat indeksit, on noudatettava menetelmäkehystä sovellettavien asetusten yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

56 Tästä seuraa, että esillä olevissa asioissa menetelmäkehykset, joihin riidanalaisissa säännöksissä viitataan, ovat asetuksen N:o 2494/95 täytäntöönpanotoimenpiteitä samalla tavoin kuin asetukset N:o 119/2013 ja N:o 93/2013.

57 Lisäksi on todettava, että tällä toteamuksella ei ole vaikutusta siihen, että Eurostat saattoi laatia kyseiset menetelmäkehykset.

58 Asetuksen N:o 2494/95 4 artiklan kolmannessa kohdassa nimittäin mainitaan nimenomaisesti Eurostat. Vaikka asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklassa ei nimenomaisesti säädetä, että komissio antaa Eurostatin tehtäväksi menetelmäkehyksen määrittämisen, niissä ei kuitenkaan ole kielletty sitä.

59 Lisäksi tilastoalaa koskevassa lainsäädännössä nimenomaan säädetään, että unionin tilastoviranomaiseen, jonka komissio nimeää Euroopan tilastojen kehittämistä, tuottamista ja jakelua varten, viitataan nimellä ”komissio (Eurostat)” ja että unionin tasolla ”komissio (Eurostat)” varmistaa, että Euroopan tilastot tuotetaan vahvistettujen sääntöjen ja tilastoperiaatteiden mukaisesti. Asetuksen N:o 223/2009 6 artiklassa säädetään, että tässä suhteessa komissiolla (Eurostat) on yksinomainen vastuu päättää prosesseista, tilastollisista menetelmistä, standardeista ja menettelyistä sekä julkaistavien tilastojen sisällöstä ja aikataulusta. Asetuksen N:o 223/2009 mukaisesti päätöksessä 2012/504 Eurostat määrätään asetuksen N:o 223/2009 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi unionin tilastoviranomaiseksi, ja se määritellään pääjohtajan johtamaksi komission yksiköksi. Tämän tilastoviranomaisen tehtäviä ovat Euroopan tilastojen kehittäminen, tuottaminen ja jakelu. Tätä varten se muun muassa kehittää ja edistää tilastostandardeja, -menetelmiä ja -menettelyjä.

60 Tästä seuraa, että komission pääosastona Eurostat on sen yksikkö, jolla on komissiossa toimivalta laatia kyseiset menetelmäkehykset.

61 Ei ole myöskään syytä kyseenalaistaa unionitason ja kansallisten tilastotieteilijöiden välisen, oikeudellisesti velvoittamattoman, hallinnollisen yhteistyön ja koordinoinnin merkitystä kyseisten menetelmäkehysten laatimisprosessissa.

62 Kuitenkin sen jälkeen, kun Eurostat on tämän hallinnollisen yhteistyön puitteissa laatinut säännöt ja täytäntöönpanotoimenpiteet, joilla täsmennetään lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn toimen eli asetuksen N:o 2494/95 sisältö sen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja jotka ovat välttämättömiä YKHIen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi, komission on hyväksyttävä ne noudatettuaan valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä asetuksen N:o 2494/95 4 artiklan kolmannen kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, luettuina yhdessä saman asetuksen 14 artiklan 3 kohdan kanssa.

63 Riidanalaisissa säännöksissä ei kuitenkaan säädetä tällaiseen menettelyyn turvautumisesta.

64 Näin ollen esillä olevien kanteiden kohteena olevat säännökset on kumottava sillä perusteella, että niissä säädetään asetuksessa N:o 2494/95 tarkoitettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä merkitsevien menetelmäkehysten hyväksymisestä säätämättä kuitenkaan valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn noudattamisesta, mikä on kyseisen asetuksen vastaista.

65 Toiseksi komissio väittää, että valvonnan käsittävä sääntelymenettely ei sovellu tällaisen menetelmäkehysten määrittämiseen tarvittavan hallinnollisen yhteistyön järjestämiseen.

66 Nämä menetelmäkehykset olisi kuitenkin täytäntöönpanotoimenpiteinä pitänyt toteuttaa asetuksessa N:o 2494/95 säädetyn menettelyn mukaisesti riippumatta siitä, soveltuiko tämä menettely siihen vai ei.

67 Kuten Alankomaiden kuningaskunta toteaa, jos komissio pitää tätä menettelyä soveltumattomana, sen on harkittava asetuksen N:o 2494/95 muuttamista. Se, että komissio on äskettäin tehnyt ehdotuksen tällaisesta muutoksesta, joka tuotiin esiin istunnossa, ei ole vaikutusta tässä asiassa. Ehdotuksen yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindekseistä ja asetuksen N:o 2494/95 kumoamisesta annetuksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (COM 2014/724 lopullinen) 4 artiklan 4 kohta vaikuttaa selvältä. Tässä säännöksessä todetaan, että jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, asianmukainen menetelmä vertailukelpoisten yhdenmukaistettujen indeksien tuottamiseksi on määriteltävä täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja kyseisessä säännöksessä viitataan asetuksen N:o 182/2011 5 artiklaan. Tämä säännös on siten omiaan vahvistamaan, että menetelmäkehykset ovat täytäntöönpanotoimia, jotka on hyväksyttävä asiassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

68 Kolmanneksi komissio vetoaa siihen, että muun kuin oikeudellisesti sitovan täytäntöönpanoasiakirjan hyväksymisessä ei ole kyse tilanteesta, jossa edellytettäisiin oikeudellisen toimen yhdenmukaista täytäntöönpanoa. Toimessa, joka ei ole sitova, ei sitä paitsi voitaisi säätää yhdenmukaisista täytäntöönpanon edellytyksistä.

69 Tämä väite on kuitenkin hylättävä. Vaatimus YKHIen vertailukelpoisuudesta ja sovellettavien asetusten tehokas vaikutus edellyttävät juuri sitä, että riidanalaisissa säännöksissä tarkoitettuja menetelmäkehyksiä noudatetaan ja että ne pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön YKHIen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi.

70 Kaiken edellä esitetyn perusteella on hyväksyttävä asiassa T-261/13 esitetty neljäs kanneperuste ja asiassa T-86/14 esitetty kolmas kanneperuste, jotka koskevat asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 3 kohdan rikkomista, luettuina yhdessä päätöksen 1999/468 5 a artiklan kanssa, sillä perusteella, että kyseisten menetelmäkehysten, jotka ovat YKHIen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi tarpeellisia täytäntöönpanotoimenpiteitä, hyväksymistä varten olisi pitänyt säätää valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn noudattamisesta.

71 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohta ja asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohta on kumottava, eikä muita kanneperusteita ole tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

72 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan Alankomaiden kuningaskunnan oikeudenkäyntikulut sen vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kuudes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Asiassa T-261/13 kumotaan yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindekseistä: YKHI:en alaindeksien ilmoittaminen ja levittäminen annetun asetuksen (EY) N:o 2214/96 muuttamisesta kiinteäveroisen yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin käyttöönoton osalta 11.2.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 119/2013 1 artiklan 2 alakohta.

2) Asiassa T-86/14 kumotaan yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindekseistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2494/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä omistusasumisen hintaindeksien laatimisen osalta 1.2.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 92/2013 4 artiklan 1 kohta.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Alankomaiden kuningaskunnan oikeudenkäyntikulut.

Frimodt Nielsen Dehousse Wiszniewska-Białecka

Collins Ulloa Rubio

Julistettiin Luxemburgissa 23 päivänä syyskuuta 2015.

Allekirjoitukset